व्याश्व सम्भृता। यदुखा । तस्मादेवमाह। विश्वधाया-
असि परमेण धाम्नेत्याह। दृष्टिर्वै विश्वधायाः। दृष्टि-
मेवावरुन्धे । दृꣳहस्व माह्वारित्याह धृत्यै ॥ २ ॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वा
एतद्भागधेयम्। यत् पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति। शत-
धारꣳ सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्व्वत्वा-
य। चित्पलाशशाखायां दर्भमयं भवति । चित्पद्वै
प्राणः। चित्तमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति ॥ ३ ॥

सौम्यः पर्णः सयोनित्वाय। साक्षात् पवित्रं दर्भाः।
प्राक् सायमधिनिदधाति। तत्प्राणापानयोः रूपम्।
तिर्य्यक् प्रातः। तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यꣳ ह्येतदहः। अन्नं
वै चन्द्रमाः। अन्नं प्राणाः। उभयमेवोपैत्य जामित्वाय
॥ ४ ॥

तस्मादयꣳ सर्व्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स इ-
त्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतꣳ स्वा-
हाकृतꣳ स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य वि-
प्रुषो भागधेयम्। अग्नये बृहते नाकायेत्याह। नाकमे-
वाग्निं भागधेयेन समर्द्धयति। स्वाहा द्यावापृथिवी-
भ्यामित्याह। द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति ॥ ५ ॥